

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТАПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 травня 2025 року

м. Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:
головуючого судді Панаїда І.В.,
суддів Глотова М.С., Панкулича В.І.,
за участю секретаря судового засідання Лисиці Ю.С.,
представників позивача Гайдара М.А., Туліна Р.А., Сербін І.І.,
представника відповідача Бодюка В.А.,
представників третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору
Шульги О.А., Курзіна О.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу представника Міністерства юстиції України на рішення Вищого антикорупційного суду від 24 квітня 2025 року у справі за позовом Міністерства юстиції України до Попова Олексія Костянтиновича, треті особи, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача: Товариство з обмеженою відповідальністю «Транс Ойл 1», Приватне підприємство «Юг Ойл», Товариство з обмеженою відповідальністю «Іванівське районне міжгосподарське підприємство по електрифікації сільського господарства «Агропроменерго», про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИЛА:

Рішенням Вищого антикорупційного суду від 24 квітня 2025 року у задоволенні позовних вимог Міністерства юстиції України відмовлено. В обґрунтування рішення судом зазначено про встановлення факту здійснення відповідачем підприємницької діяльності на тимчасово окупованих територіях за сприянням представників держави-агресора, проте зроблено висновок, що такі дії не є підставою для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів. Суд вказав на недоведеність фактів постачання палива на користь органів окупаційної влади, зокрема відсутності доказів про безоплатне постачання палива адміністраціям тимчасово окупованих територій Запорізької та Херсонської областей та підпорядкованим їм бюджетним установам. Крім того, на думку колегії, позивачем не надано доказів, передання Поповим О.К. представникам держави-агресора спеціального транспорту для постачання пального з окупованого Криму на тимчасово окуповану територію Запорізької та Херсонської областей.

Не погоджуючись з зазначеним рішенням, представник позивача подав апеляційну скаргу, в якій зазначив, що рішення суду першої інстанції підлягає скасуванню у зв'язку з неповним з'ясуванням судом обставин, що мають значення для справи, невідповідністю висновків суду фактичним обставинам справи та неправильним застосуванням норм матеріального права.

Так, суд не дав належної оцінки залученості Попова О.К. до матеріально-технічного забезпечення діяльності окупаційних адміністрацій через налагодження останнім шляхів постачання палива на тимчасово-окуповану територію за допомогою представників окупаційних адміністрацій, забезпечення їх діяльності шляхом надання власних транспортних засобів. При цьому суд неправильно застосував Закон України «Про санкції» обумовивши застосування санкцій безоплатністю матеріально-технічного забезпечення окупаційних адміністрацій, а також

розмірами сплачених до бюджету держави-агресора податків та зборів.

Представниками відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на стороні відповідача: ТОВ «Іванівське районне міжгосподарське підприємство по електрифікації сільськогосподарства «Агропроменерго» та ПП «Юг Ойл» подані відзиви на апеляційну скаргу, в яких вони просили апеляційну скаргу Міністерства юстиції України залишити без задоволення, а рішення Вищого антикорупційного суду без змін. Узагальнені доводи відзивів можна звести до наступного. Попов О.К. не вчиняв жодних дій щодо матеріально-технічного забезпечення функціонування окупаційних адміністрацій шляхом постачання пального установам окупаційної влади та не сприяв збройній агресії проти України, окупації/анексії України шляхом надання представникам держави-агресора спеціального транспорту для постачання пального з окупованого Криму на тимчасово окуповану територію Запорізької та Херсонської областей. До повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України Попов О.К. займався підприємницькою діяльністю з організації постачання та реалізації пального до мережі АЗС «Оі Transit», яку продовжує здійснювати і на даний час, реалізуючи пальне виключно громадянам України, які залишилися на окупованій території. Спеціальний транспорт представникам держави-агресора Поповим О.К. ніколи не надавався. Також Попов О.К. не є суб'єктом, до якого відповідно до ЗУ «Про санкції» може бути застосовано стягнення активів. Відповідач не є громадянином іноземної держави (фізичною особою-нерезидентом), проте є громадянином України, про що також зазначено в Додатку до Рішення РНБО. У матеріалах позовної заяви відсутні дані про те, що Попов О.К. має громадянство Російської Федерації. Крім того, до Попова О.К., з підстав зазначених в пп. «е» п. 1 ч. 1 ст. 5-1 ЗУ «Про санкції», не може бути застосовано стягнення активів, оскільки у пп. «б» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції» безпосередньо зазначено, що не будь-яке матеріально-технічне забезпечення сприяння збройній агресії, функціонування адміністрацій на тимчасово окупованих територіях України може призвести до застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції». У вказаному пункті зафіксований нижній фінансовий поріг, за наявності якого сплата податків, фінансування, пожертви, інша безоплатна передача грошових коштів може бути підставою застосування санкції. Разом з тим, у позовній заяві про досягнення граничного розміру такого фінансування не зазначено.

У судовому засіданні представники Міністерства юстиції України апеляційну скаргу підтримали та просили її задовольнити, висловили доводи аналогічні викладеним в апеляційній скарзі.

Повідомлені в порядку, передбаченому ст. 268 цього Кодексу відповідач Попов О.К. та представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору - ТОВ «ТРАНС ОЙЛ 1» у судові засідання не з'явилися, їх неявка не перешкоджає розгляду апеляційної скарги.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення представників Міністерства юстиції України, представників відповідача та третіх осіб на стороні відповідача, перевіривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходить до висновку про наявність підстав для задоволення апеляційної скарги з огляду на таке.

Завданням Вищого антикорупційного суду є здійснення правосуддя, у тому числі, у справах про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», у порядку адміністративного судочинства.

Особливості провадження у справах про застосування санкцій визначено ст. 283-1 КАС України. Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

У відповідності до ч. 6 ст. 283-1 КАС України, у справах про стягнення санкцій суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Крім того, за загальним правилом, розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості (ч. 1 ст. 9 КАС України). Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 КАС України. Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази

на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних доказів (ч. 1, ч. 6 ст. 77 КАС України).

Отже, в адміністративному судочинстві застосовується принцип змагальності сторін, свободи у наданні ними своїх доказів та доведенні їх переконливості перед судом. Суд же, використовуючи принцип офіційного з'ясування всіх обставин у справі, вживає для цього всіх необхідних заходів, та, зокрема, в санкційних справах, розгляд яких врегульовано спеціальною нормою (ст. 283-1 КАС України) ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Тобто, при розгляді таких справ застосовується стандарт доказування «переваги більш вагомих доказів». Тягар доведення факту вважається виконаним, якщо на підставі поданих доказів можна зробити висновок, що факт швидше мав місце, ніж ні. Такий підхід при оцінці доказів становить процесуальну особливість інституту застосування санкції у вигляді стягнення активів в дохід держави.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12 травня 2022 року № 2257-ІХ, який набрав чинності 24 травня 2022 року, внесені зміни до Закону «Про санкції». Ними впроваджено новий вид санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»).

Положеннями ч. 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» встановлено, що санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами. Вона може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Судом першої інстанції встановлено наявність у даній справі умов, що передують застосуванню санкції у вигляді стягнення активів, зокрема, попереднього застосування до Попова О.К. санкції у вигляді блокування активів згідно рішення Ради національної безпеки і оборони від 23 листопада 2023 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеного в дію Указом Президента України від 23 листопада 2023 року №773/2023.

Крім того, суд першої інстанції обґрунтовано встановив, що Попов О.К. є громадянином України та власником мережі АЗС «Oil Transit», яка спеціалізується на транспортуванні та реалізації паливо-мастильних матеріалів та розташована на території Запорізької та Херсонської областей. Після початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України відповідач залишився проживати на тимчасово окупованій території, отримав громадянство Російської Федерації та здійснив реєстрацію своєї підприємницької діяльності за законодавством Російської Федерації, зокрема зареєстрував на тимчасово окупованих територіях низку суб'єктів господарювання: ТОВ «Юг Ойл», ТОВ «Транс Ойл», ТОВ «Агропроменерго». За підтримки представників окупаційної влади Російської Федерації та її військової адміністрації у м. Мелітополі та м. Херсоні Поповим О.К. створено мережу АЗС «Фенікс», за допомогою якої останній здійснює господарську діяльність в тимчасово окупованому м. Мелітополі Запорізької області та забезпечується постачання паливо-мастильних матеріалів автомобільним транспортом з території тимчасово окупованого Криму. Крім того, Попов О.К. за погодженням з представниками окупаційних адміністрацій, без погодження з реальними власниками, брав участь у відборі окупаційними органами влади зовнішнього керуючого для мережі комплексів заправного типу, які належали українським підприємствам та функціонували в Запорізькій та Херсонській областях до окупації Російською Федерацією. Разом з тим, на думку колегії суддів, правильно встановивши вищенаведені фактичні обставини справи, які підтверджуються дослідженими і в суді апеляційної інстанції матеріалами провадження, суд дійшов помилкового висновку про відсутність підстав для застосування до Попова О.К. санкції у виді стягнення активів в дохід держави на підставі пп. «е» п.1 ч.1 ст.5¹ Закону України «Про санкції», зокрема, з огляду на відсутність доказів факту

безоплатного матеріально-технічного забезпечення, та відсутність відомостей про конкретні обсяги такого постачання, що обґрунтовувало б підстави для застосування санкції, визначені пп. «б» п.2 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції».

З таким висновком колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду не погоджується. Так, помилковими є висновки суду про обумовленість застосування положень пп. «е» п.1 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції» наявністю відомостей, що передбачені умовами застосування пп. «б» п.2 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції». Натомість, законодавець, визначаючи підстави застосування санкцій, виокремив в ст. 5¹ Закону як безпосередні дії щодо завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (п.1 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції»), так і суттєве сприяння вчиненню таких дій чи ухваленню відповідних рішень (п.2 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції»). Кожна із наведених підстав є самостійною і не передбачає обов'язковості поєднання умов їх застосування. Тобто, наявність обставин, передбачених в кожній з таких підстав є самостійною, достатньою умовою застосування санкції, передбаченої в ст. 5¹ Закону України «Про санкції».

Колегією суддів встановлено, підтверджується матеріалами справи та не спростовано представниками відповідача та третіх осіб, що після повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України Попов О.К. залишився на окупованій території та із залученням представників колабораційних осередків влади та воєнізованих формувань Російської Федерації продовжив господарську діяльність власної мережі АЗС, налагодивши логістику поставки російського пального з території тимчасово окупованого Криму (т.2 а.с.31), фактично визнавши суверенітет та легітимізуючи рішення окупаційної та колабораційної влади, здійснив перереєстрацію підприємств на тимчасово окупованих територіях для продовження та розширення можливостей здійснення господарської діяльності (т. 2 а.с.87-89, 90-109), брав участь у здійснюваних окупаційною владою заходах по незаконному заволодінню низкою АЗС інших власників, які функціонували на території Запорізької та Херсонської областей до окупації цих територій (т.2 а.с.148-158), за сприяння представників окупаційних органів влади та представників воєнізованих формувань забезпечував постачання пального власним транспортом з території тимчасово окупованого Криму (т.1 а.с.129-134,139-140, 240, 264-278), у тому числі, здійснював постачання паливної продукції підрозділам, які фінансуються за рахунок бюджетних асигнувань Російської Федерації (т.1 а.с. 235-236). Також матеріалами НСРД підтверджується, що Попов О.К. підтримував тісні зв'язки з представниками окупаційної влади за позивними «Флінт» та «Грифон», узгоджував з ними документи, що подавалися до окупаційних органів влади і підлягали використанню на тимчасово окупованій території, неодноразово передавав останнім готівкові кошти у значних сумах, зокрема 5 450000 руб., 5739000 руб., 1118900 руб. (т.1 а.с.194,196, 215, 206). Посилання представників відповідача та третіх осіб, що вказані особи є представниками криміналітету, які діють на тимчасово окупованій території, не спростовує висновків суду щодо їх участі в діяльності окупаційних органів влади, адже така участь підтверджується необхідністю погодження з ними документів, які подаються Поповим О.К. до окупаційних адміністрацій (т.1 а.с.197). Також колегія критично оцінює твердження представників відповідача і третіх осіб щодо підписання документації про участь у конкурсі з відбору керуючого мережі АЗС не безпосередньо Поповим О.К., а іншою особою. Так, дійсно заявка на участь у конкурсному відборі та бізнес-план підписані Жиленко М.В., як керівником мережі АЗС «Фенікс» (т.1 а.с. 256-259,260-263, 264). Однак, така особа перебуває у тісному взаємозв'язку з Поповим О.К., що підтверджується низкою документальних відомостей про оформлення довіреностей останнім на ім'я Жиленко М.В., у тому числі, строк дії яких не закінчився (т. 2 а.с.168, 170, 171, 172,173,174). Фактична ж роль Попова О.К. як реального керівника мережі АЗС «Фенікс» підтверджується численними матеріалами НСРД, на яких зафіксовано узгодження з Поповим О.К. усіх організаційних, фінансових, господарських питань діяльності цієї мережі АЗС (т.1 а.с.234-243, 251-252).

Вказані дії Попова О.К. не є звичайною господарською діяльністю, як стверджують представники третіх осіб та відповідача. Така діяльність являє собою конструктивну частину окупаційної моделі, що має на меті забезпечення логістики, підтримку економіки тимчасово окупованих територій та, як наслідок, забезпечення дієвості окупаційної влади і її контроль на тимчасово окупованих територіях. Своїми діями Попов О.К. здійснює матеріально-технічне забезпечення створення і функціонування окупаційних адміністрацій, що завдає істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України і відповідає умовам

застосування Закону «Про санкції», передбаченим у пп. «е» п.1 ч.1 ст.5¹ Закону України «Про санкції», які не містять жодних вимог щодо оплатності чи безоплатності такого матеріально-технічного забезпечення.

Крім того, як вбачається з рішення суду першої інстанції, судом не надано належної оцінки доводам позивача про наявність підстави застосування санкції, передбаченої пп. «а» п.2 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції», згідно якого надання державі-агресору спеціальної техніки, іншого рухомого або нерухомого майна є самостійною підставою застосування санкції. Суд вважає за необхідне відзначити, що в Законі України «Про санкції» йдеться саме про добровільне передання відповідної техніки та обладнання, обставини здійснення чого зі сторони Попова О.К. підтверджуються матеріалами НСРД, зокрема протоколом від 23 червня 2022 року (т.1 а.с. 187-189, 191-214, 215-218).

Так, Попов О.К. спілкуючись з представником окупаційної влади з позивним «Флінт» обговорює технічні характеристики належних йому транспортних засобів, їх можливість застосування для постачання палива (т.1 а.с.198 «особа за позивним «Флінт» звертається до Попова О.К.: (мовою оригіналу) - Алексей, машины твои с насосом? Попов О.К.: - да, мои машины могут выкачивать но мне проще маленькими бензовозами развести! У нас есть понимание по какой цене зайдет нам этот ресурс, и по каким ценам мы будем развозить по АЗС? «Флінт»: - понимание с тобой продумаем». т.1 а.с. 200 «особа за позивним «Флінт» звертається до Попова О.К.: - Отправь, пожалуйста, две машины за Дт-к5 на погрузку на Феодосию»). Крім того, протоколом огляду речей та документів від 01 жовтня 2022 року зафіксовано спілкування Попова О.К. та особи за позивним «Флінт» згідно якого Попов запитує останнього про можливість погрузки належних Попову О.К. автомобілів (т.1 а.с. 231 «Альберт, подскажи чтобы время не тратить, пока мои машины сейчас там стоят, могу ли я сам загрузить. Ну у меня есть в принципе такая возможность, я могу позвонить, чтобы в Крыму подвезли и загрузили их, там мои 4 машины...»).

З контексту зазначених відомостей вбачається, що Попов О.К. серед іншого також здійснював матеріально-технічне забезпечення представників держави агресора для постачання палива з тимчасово окупованого Криму на тимчасово окуповані території Запорізької та Херсонської областей за допомогою власних транспортних засобів, а отже сприяв збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, зокрема шляхом добровільного надання представникам держави-агресора спеціального транспорту для постачання російського пального, що відповідає умовам застосування Закону «Про санкції», передбаченим у підпункті «а» п.2 ч.1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції».

На підставі вищевикладеного, колегією Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду встановлено наявність підстав для застосування до Попова О.К. санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать відповідачу, а також активів, щодо яких відповідач може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», оскільки Попов О.К. завдав істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом матеріально-технічного забезпечення створення та функціонування окупаційних адміністрацій, а також сприяв збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, шляхом надання державі-агресору спеціальної техніки.

Належність відповідачу активів, які на переконання Міністерства юстиції України підлягають стягненню, підтверджується матеріалами справи, право власності на які зареєстровано за відповідачем на підставі законодавства України.

З урахуванням встановлення вищенаведених обставин, колегія суддів вважає, що відсутні підстави припускати порушення справедливого балансу між інтересами суспільства у припиненні невинуватеної агресії Російської Федерації проти України та втручанням у право власності окремих громадян. У даному випадку обмеження права власності переслідує законну мету та здійснюється на умовах, передбачених законом, а застосування санкції у вигляді стягнення активів в дохід держави є співмірним із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями Попова О.К. Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді стягнення в дохід держави активів відповідача.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 283-1, 317, 321, 322 КАС України, колегія судді

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника Міністерства юстиції України задовольнити.

Рішення Вищого антикорупційного суду від 24 квітня 2025 року – скасувати, ухвалити новим застосувати до Попова Олексія Костянтиновича, 14 січня 1994 року народження,

санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції» та стягнути в дохід держави такі активи:

1) грошові кошти на рахунках:

- (UAH) відкритому в АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК», залишок коштів на рахунку складає 121 854, 41 грн;
- (USD) відкритому в АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК», залишок коштів на рахунку складає 110,42 доларів США;
- (RUR) відкритому в АТ КБ «ПриватБанк», залишок коштів на рахунку складає 3,48 російських рублів;

2) об'єкти нерухомості зареєстровані на Попова О.К.:

- нежитлове приміщення будівля АЗС площею 112,4 кв.м, за адресою:

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна);

- земельна ділянка за кадастровим номером площею 0,1903 для розміщення АЗС, за адресою

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна);

- житловий будинок загальною площею 69,3 кв.м, за адресою:

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна);

3) корпоративні права:

- 50% статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «ІВАНІВСЬК РАЙОННЕ МІЖГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО ПО ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА «АГРОПРОМЕНЕРГО» (код ЄДРПОУ 0552591 розмірі 10 750,00 грн.;
- 100% статутного капіталу Приватного підприємства «ЮГ ОЙЛ» (код ЄДРПОУ 37586166) у розмірі 2 010 000, 00 грн;
- 100% статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРАНС ОІ 1» (код ЄДРПОУ 36922727) у розмірі 2 607 624 грн.;

4) транспортні засоби:

- сідловий тягач «MAN TGX 18.480», категорія «С», державний номерний знак , vin код:
- напівпричіп-цистерна «TRAILOR S 38EL», категорія «СЕ», державний номерний

- , vin код: ;
- напівпричіп-цистерна «TRAILOR S 383ELM», категорія «CE», державний номерний знак , vin код: ;
 - напівпричіп-цистерна «TRAILOR SYU 3CX», категорія «CE», державний номерний знак , vin код: ;
 - сідловий тягач «MAN TGX 18.480», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - напівпричіп-цистерна «TRAILOR TX34TS», категорія «CE», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAZ 5337», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «VOLVO FH 12», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - напівпричіп «TRAILOR S 383EL», категорія «CE», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «KAMAZ 5320», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAN TGX 18.440», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAZ 5337», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - напівпричіп «TRAILOR S38EL1C», категорія «CE», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «GAZ 3307» категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «DAF CF 65.220», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - легковий автомобіль «PORSCHE CAYENNE», категорія «B», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MERCEDES-BENZ 1217», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAZ 5337», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAZ 5337», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - вантажний автомобіль «MAN TGX 18.480», категорія «C», державний номерний знак , vin код: ;
 - легковий автомобіль «INFINITI QX50», категорія «B», державний номерний знак , vin код: ;
 - легковий автомобіль «SSANG YONG REXTON», категорія «B», державний номерний знак , vin код: ;
 - легковий автомобіль «BMW X6 M50I», категорія «B», державний номерний знак

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 283-1, 317, 321, 322 КАС України, колегія суддів, -

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника Міністерства юстиції України задовольнити.

Рішення Вищого антикорупційного суду від 24 квітня 2025 року – скасувати, ухвалити нове, яким застосувати до Попова Олексія Костянтиновича, 14 січня 1994 року народження,

санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції» та стягнути в дохід держави такі активи:

1) грошові кошти на рахунках:

- (UAH) відкритому в АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК»,
залишок коштів на рахунку складає 121 854, 41 грн;
- (USD) відкритому в АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК»,
залишок коштів на рахунку складає 110,42 доларів США;
- (RUR) відкритому в АТ КБ «ПриватБанк», залишок
коштів на рахунку складає 3,48 російських рублів;

2) об'єкти нерухомості зареєстровані на Попова О.К.:

- нежитлове приміщення будівля АЗС площею 112,4 кв.м, за адресою:

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна);
площею 0,1903 га
- земельна ділянка за кадастровим номером
для розміщення АЗС, за адресою (реєстраційний номер об'єкта
нерухомого майна);
- житловий будинок загальною площею 69,3 кв.м, за адресою:
(реєстраційний номер об'єкта нерухомого
майна);

3) корпоративні права:

- 50% статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «ІВАНІВСЬКЕ РАЙОННЕ МІЖГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО ПО ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА «АГРОПРОМЕНЕРГО» (код ЄДРПОУ 05525919) розмірі 10 750,00 грн.;
- 100% статутного капіталу Приватного підприємства «ЮГ ОЙЛ» (код ЄДРПОУ 37586166) у розмірі 2 010 000, 00 грн;
- 100% статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «ТРАНС ОЙЛ 1» (код ЄДРПОУ 36922727) у розмірі 2 607 624 грн.;

4) транспортні засоби:

- сідловий тягач «MAN TGX 18.480», категорія «С», державний номерний знак
, vin код:
- напівпричіп-цистерна «TRAILOR S 38EL», категорія «СЕ», державний номерний з

, віп код:

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дати її прийняття та не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Головуючий

Судді

підпис
підпис
підпис

І.В. Панаїд

М.С. Глотов

В.І. Панкулич

